

nima eī e fără fondă, ca îndoitează nemărginită căre se
peșterițe în căstăra eī!... și nu și Tais? Ox! fe-
rește-te și de dănsa! nici o dată zeulă Proteea, căre,
se zice, că e părintele acelui Apolloniș dea căre
cată și învățătă îndemnătore, și ne căre năi în-
vățăto, nici o dată zeulă Proteea nă a lăsată atâtea forme
căte intre să le ieă cochetria ei: e ună sharpă căre
alăptă, e o pasare căre săoară, e o apă căre se
strecoară printre dește, e o flacără căre miste, e...
e Tais, înțepăță căbintă, căre a făcută să se spâneze de
amoră cei mai frumoși japoani din Copinta... Ox! Klî-
nias; e săntăfemeie: eaptă-mă să mă temă de femei!"

Clătită din capă.

— „Nu e nici una din căte așa nimică, mamă...
Illi nici e trebuiță să o mai cauți în adducearea ta a
minte; nu o cunoști, și, ciară ești, amă văzut-o pen-
tru întâia oară azi dimineață.

— „E dacă steauă în Kopinta? Înțrebă tu mă-
mea că neașteptăriș.

— „E de la Tipă.

— „Ox! teme-te de Feniciane, fiindă teș! Bi-
nereea la căre se încină elle nu e cea din Pafos,
din Chitera sau din Gnidă; nu e nici Bineerea Anadiomenă,
măma creației, nici Bineerea Șpaniei, reșina cerbului,
nici Bineerea Alma, căre nu trește lăumea. E Binearea
Indiei, căre a venită pe Nilă pînă la Sipia; e Anaxidă,
e Enio, e Astape; e, înțepăță căbintă, nu Binearea pă-
skătă din săpătul șapăsă și din spuma mării; e
windă din valuri, unde o văzusse păskândă-se o zi de
prîmăvară, ca o floare marină, și căre, împinsă de